
SILVAN PERHE

GUANACASTESEA

Huhtikuu 2009

HEI YSTÄVÄT!

Tällä kertaa olen kirjoittamassa kirjettä Nicoyan nettikahvilassa. Oma koneemme simahti uudemman kerran, joten kaikki on nyt tehtävä täällä. Täällä on kuitenkin ilmastointi, eikä tänne saa tuoda lapsia, joten työskentely on jopa mukavampaa ja helpompaa kuin kotona...

KYLÄTYÖ

Maaliskuussa teimme viikon verran töitä Corralillon kylässä aktioryhmän kanssa. Maalasimme poliisiaseman ja jaoimme 78 Raamattua. Raamatujen jako todisti sen olevan erittäin tehokas työmuoto. Kuisteilla ihmisten kanssa syntyi helposti syvällisiäkin keskusteluita, monet pyysivät rukousta ja kaksi ihmistä halusi ottaa Jeesuksen sydämeensä. Nyt olemme jakamassa raamattu-visiota paikallisille seurakunnille Yhdysvalloissa yksi seurakunta on auttanut meitä saamaan 50%:n alennuksen jo ennestään halvoista Raamatuista. Nyt yritämme saada riittävästi lahjoituksia, jotta voisimme lähettää kontillisen Elävää Sanaa Guanacasteen!

Maaliskuun lopulla Heredian baselta tuli tänne kahden eri kurssin ryhmät viikoksi. He ovat saaneet raamatullisen ympäristökoulutuksen, mistä yritimme ottaa kaiken hyödyn irti. Kävimme kouluissa ja kylissä kertomassa luomakunnan hoitamisesta, kierrättämisestä, haastamassa ihmisiä muuttamaan totuttuja tapojaan. He opettivat aurinkouunin ja lämpölaatikon käyttöä, mikä säästää energiaa ja polttopuita. Baselle he autoivat tekemään luomukasvimaan, minkä tarkoitus on olla malli muille kyläläisille. Opetimme myös kompostointia. Kylän naiset tulivat kasvimaata katsomaan ja innostuivat siitä kovasti. Iltapäivisin käymme nyt vuorollamme eri pihalla kuokkimassa kasvimaata kaikille halukkaille. Ideana on, että kaikilla olisi maat valmiina kylvöön ennen sateiden alkua. Tällaiset pienet käytännön asiat ja parannukset ovat tekemässä suurta muutosta kyläläisten asenteisiin ja elämään. He ovat totuneet negatiivisuuteen, paikallaan jurruttamiseen ja itsekkyyteen. Nyt olemme yhdessä heidän kanssaan ja he toistensa kanssa kehittämässä uusia projekteja, joiden tarkoituksena on parantaa heidän elämänlaatuaan. Tämä on tulosta kolmen vii-

me vuoden työstä, kylvetyistä siemenistä ja monista esirukouksista. Työnäkymme kolmas osa on, että kokonaiset kyläyhteisöt voisivat kokea raamatullisen muutoksen - uskomme tämän alkavan tapahtua kotikylässämme. Hienointa on nähdä, kuinka he itse ottavat langat käsiinsä, eivätkä ole meistä tai meidän aloitteista riippuvia. Nyt kylällä on vireillä maaseutu/ekomatkailu hanke, joka on lähtenyt liikkeelle heistä itsestään.

Iltapäivien kuokkimishetket ovat aika erikoisia. Naiset kävelevät eri puolilta lapioineen ja kuokki-neen sovitulle pihalle. Emännällä on aina mehua tarjolla. Sovitaan kasvimaan paikka ja käydään töihin. Naiset eivät täällä ole tottuneet olleenaan tekemään rankkaa ruumiillista työtä. Tehdään 5 minuutin vuoroja, toiset lepäävät ja toiset kuokkivat. Lapset juoksentelevat ympärillä. Puhutaan niitä, näitä ja kuokitaan kunnes aurinko laskee ja on aika lähteä kotiin illallisen laittoon. Tällaiset hetket ovat hedelmällisintä lähetystyötä. Tänne tulosta asti olen halunnut tavoittaa kylän naisia, mutta se on ollut vaikeaa. Varsinkin, koska heistä vanhemmat ovat traditionaalikatolisia eivätkä suostu puhumaan kanssani mistään uskoon liittyvästä. Nyt hikisellä pellolla pystymme kohtaamaan luonnollisesti ja voimme puhua vaikka uskosta ilman mitään uhkaa.

JALKAPALLOTYÖ

Diego nauttii vuoden parhaasta jalkapallosäästä, vaikka lämpö kohoaa usein yli 35 oC:n. Poikien kanssa kentällä vietetty aika ei ole hukkaan heitettyä. Usein iltaisin he kokoontuvat tekemään muuta, parina viime viikkona Deigo on esittänyt heille kristittyjä elokuvia, joissa on selkeä ja kova viesti. Maanantai-iltaisin Diego on käynyt myös puhumassa Cañalin seurakunnan nuorille.

ÄITIYSPROJEKTI

Kylässämme on yksi perheyhteisö, joka on muita köyhempi ja kaikella tapaa enemmän tuen tarpeessa kuin muut. Olemme yrittäneet auttaa heitä

eri tavoin, mm. antamalla työtä ja kerran jopa löysimme sponsorit, jotta perhe olisi aloittanut oman pienyrityksen, hankkiakseen tuloja. He eivät kuitenkaan halua tehdä töitä, ovat laiskoja, riitaantuvat kaikkien kanssa, puhuvat muista pahaa... Suruksemme olemme joutuneet toteamaan, että emme voi auttaa heitä, jos he eivät itse halua muuttua ja yrittää itse auttaa itseään. Rahan tai ruoan antaminen heille pahentaisi vain asennoitumista. Vaikeinta sen hyväksymisessä on, että perheessä on kaksi pientä lasta ja yksi aikuinen kehitysvammainen, joista ei pidetä huolta. Lasten perustarpeet eivät tule tyydytettyä ja jokainen perheenjäsen on jossain vaiheessa elämäänsä tullut eri tavoin hyväksikäytetyksi. Nyt perheen äiti ja 18-v tyttö ovat molemmat raskaana. Isistä ei ole tietoa. Uutinen oli todella vaikea hyväksyä. Mitä annettavaa heillä on kahdelle uudelle vauvalle? Nyt olen saanut kuitenkin heidät molemmat suositeltua äitiyskursseille, jota pidän kerran viikossa. He ovat kuitenkin mieleltään kuin 10-vuotiaita tyttöjä, joiden on vaikea ymmärtää ja käsitellä asioita ja muuttaa tapojaan. Pyytäisin rukousta, että osaisin työskennellä heidän kanssaan oikealla tavalla, että Jumala voisi jollain tapaa murtautua tämän perheen elämään ja alkaa muuttaa sitä, että kaikki neljä lasta saisivat toivon paremmasta, turvallisesta tilanteesta.

TULEVA KESÄ

Näinä kuukausina ajatukset suuntautuvat kesään. Tänä kesänä tänne on tulossa kuusi aktioryhmää ja 4-6 vapaaehtoista. Olemme tekemässä työsuunnitelmia, aikatauluja sekä basella käytännön parannuksia, jotta sinne olisi helpompi ihmisjoukkojen majoittautua. Tällä hetkellä siellä on 36 sänkyä, kolme vessaa ja suihkua. Olemme tekemässä neljä suihkua lisää.

Tämän kesän suurin haaste on se, että minä ja lapset aiomme matkustaa Suomeen kesken kiireisimmän kauden, eli heinäkuussa. Yritämme delegoida minun työt muille ja saada niin paljon tehdyksi kuin vain voi. Asian puolesta voisi kyllä rukoilla.

ARJEN MENOA

Arki kulkee vauhdilla eteenpäin, siitä pitävät lapset huolen. Koulu, läksyt ja harrastukset täyttävät mielen ja ajan. Troy on tänä vuonna saanut koulussa aloittaa kiinan kielen opiskelun. Julia sekä Troy liittyivät myös koripallojoukkueeseen. Lauantaisin käymme musiikkitunneilla, Troy aloittelee trumpettia, Julia pianoa ja minä jatkan viulun soittoa.

Perheemme uusin jäsen on Mr. Wilson, hevonen. Julia on rukoillut hevosta siitä lähtien, kun cowboy olivat täällä ja niin siinä kävi, että eräs maasta lähtevä lähettipariskunta antoi Julialle hevosen mitään asiasta etukäteen tietämättä. Wilson on kyllä osoittautunut hieman itsepäiseksi, joten lähinnä minä sillä ratsastelen. Nic Markus on innokas eläinten ruokkija, aamulla heti herättyään hän on valmis lähtemään baselle antamaan ruokaa eläimille.

Omaan taloomme pitäisi tulla ikkunat ja ovet ensi viikolla. Toivomme asuvamme siellä ennen kiireisen kesän alkua, mutta nähtäväksi jää.

Paljon kiitoksia kannatuksesta, joka sanan mukaisesti kannattaa meitä, pitää meidät paikallamme ja työssämme, niin rukouksin kuin taloudellisesti!

Rukoilemme sinulle siunausta elämäsi, työhösi, perheellesi.

Salla ja Diego

Troy, Julia, Nic Markus

**Guanacasten Missionuorten
TONTTILAHJOITUSTILI:
Missionuoret, YWAM Finland:
tilinro: 800016-70343483 viite:4420**

**postiosoite: PO Box 195-5200 Nicoya, Costa Rica,
sähköposti: silva@pampa.fi, nettisivut: www.pampa.fi
kannatusli: SAMPO 800016-70343483 viite: 04404, keräyslupa OKU 136A
rukouskirjesiht: Leena Kurppa, Linnalantie 5, 54500 Taavetti, 05-4572061**